

Det maa vel erindres, at, saaledes som Ministeriets Forslag forelaa, saa gik det ud paa vel ikke 4 pCt. rentebærende Obligationer, men vel at mærke 3½ pCt. rentebærende Obligationer, som der var tilsagt Amortisation i Tidernes Løb. Naar det er anført som et Beviis for, at Ministeriets Forslag allerede gaaer ud paa egentlig at accordere om Vederlaget med de vedkommende skatteyndende Borgere og ikke paa at give dem en nogenlunde passende Erstatning, og som Grund derfor er anført, at oprindeligt var det ikke paatænkt, at de daværende skatteyndende Borgere skulde bære uden Erstatning de hidtil paa det uprivilegerede Hartforn alene hvilende Fourageffat, Marschpenge og Kjørselfsgodtgjørelse, da maa jeg dertil erindre, at Sagens historiske Gang er noget forskjellig herfra. Ved det Forslag, som af Indenrigsministeren i sin Tid blev tildeelt Landboecommissionen, var det vel paatænkt, at Marschpenge skulde udredes i lige Grad af det privilegerede og uprivilegerede Hartforn, men hvad Kjørselfsgodtgjørelsen angaaer, da var det foreslaaet, at den skulde overtages af Statskassen, altsaa ingenlunde alene lægges paa Hartfornet, og, hvad den vigtigste af alle disse Afgifter angaaer, nemlig Fourageffatten, da var det i Indenrigsministerens Plan dengang sagt, at Fourageffatten skulde ophæves, og Vederlaget derfor fastsættes paa samme Tid, som Spørgsmaalet om Rytterhesteholdet blev afgjort. Saaledes foreslagdes Sagen Landboecommissionen. Landboecommissionen yttrede derimod det Ønske, at dette vigtige Spørgsmaal om Fourageffatten og Rytterhestehold ikke maatte udsættes, men at Fourageffatten maatte blive medtagen under det nu foreliggende Lovarbejde. I det man har gjort dette, kan det dog ikke siges, at Regjerin-

gen har lagt paa det privilegerede Hartforn, uden at forøge Godtgjørelsen for det Bidrag, som det privilegerede Hartforn maa udrede til Fourageffat; thi samtidigt med, at Regjeringen har gjort det Forslag, som er Genstand for Drøftelse i dette Dieblif, har Regjeringen tillige forelagt Rigsråden et Lovudkast angaaende en forandret Udredelsesmaade af Heste til Armeens Brug, og derved har Regjeringen søgt at skaffe det privilegerede Hartforn den Løttelse, i Henseende til Rytterhesteholdet, som Regjeringen maatte ansee billig. Jeg troer derfor ikke, at man med Grund kan sige, at Regjeringen allerede ved dette Lovudkasts Forelæggelse har forandret det Standpunkt, hvorpaa Sagen tidligere befandt sig. Naar der nu er Spørgsmaal om Sagens nærværende Stilling, da misshænder Ministeriet ingenlunde, at det efter den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven modtaget i dette Thing under den første Behandling og efter de saa Stemmer at domme, som hidtil have udtalt sig for Regjeringens Udcast i dets nuværende Stikfælle, maa ansees for meget tvivlsomt; for ikke at sige afgjort, at Udcastet ikke vil vinde Majoritet for sig. Deri har altsaa ligget en forøget Opfordring for Ministeriet til at overveie de forskjellige Forslag, som ere gjorte, istedetfor den af Udcastet valgte Maade. Jeg skal nu ikke trætte det høitærede Thing med at imodegaae alle de forskjellige Forslag, som ere fremsatte; jeg troer, at det vil være Thinget hærføkkent, at Ministeriet indskrænker sig til de Hovedforslag, hvorefter de forskjellige Meninger fornemmelig synes at gruppere sig. Jeg skal da først tillade mig at nævne det Forslag, som er fremsat af Udvalgets Mindretal, nemlig det, som er fremsat paa Afstemningslisten til § 4 under Nr. 14.